

Ivo Sasek

Odihnă de jur împrejur

Elaion-Verlag
CH-9428 Walzenhausen

Elaion

CH-9428 Walzenhausen

De obținut la Gemeinde-Lehrdienst

Comandă nr.20 RUM

Titlul ediției originale în limba germană:

„Ruhe ringsum”, prima ediție 2001

Prima ediție în limba română 2003

A doua ediție în limba română 2004

A treia ediție în limba română 2006

Tradus de Peter Siegel

Revăzut de frați și surori româno-germani

Alcătuirea, copertii, culegere, tipar și prelucrare

Gemeinde-Lehrdienst, CH-9428 Walzenhausen

Conținut

Introducere	4
Observațiile traducătorului.....	7
1. Semnele de recunoaștere ale domniei lui Dumnezeu	9
2. Baza odihnei de jur împrejur	15
3. Practica odihnei de jur împrejur	19
4. Familia ta – o echipă!	25
5. Găsirea priorității	37
6. Delegarea de responsabilități	53
7. Efectele odihnei de jur împrejur.....	57
Anexă	61

Introducere

De peste douăzeci de ori Sfânta Scriptură vorbește despre odihna de jur împrejur. În **2.Cron.14.1-7** împăratul Asa spune: „**L-am căutat, și El ne-a dat odihnă din toate părțile.**” Poporul lui Dumnezeu este destinat pentru odihna de Sabat ca și, de exemplu, un vapor pentru apă. Însă **Evr.4.9-11** ne avertizează: „**Să ne grăbim deci să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă, urmând același exemplu de neascultare de cuvânt.**” În toate timpurile Israelul urma să aibă o supremație totală peste toți vrăjmașii săi. Dar pentru că ei au umblat mereu după propriile lor măsuri și idei, aproape toți au pierdut odihna promisă. De aceea ni se atestază insistent că această odihnă de Sabat ne-a rămas promisă în orice privință. Să intrăm în această odihnă, așa cum și Dumnezeu a intrat în odihna Sa. Noi trăim și aflăm de mulți ani că acestea nu sunt numai idealuri năzuibile, ci o practică posibilă de trăit. Poporul lui Dumnezeu să dom-

nească peste toți vrăjmașii de jur împrejur. El să domnească prin puterea Dumnezeului Său peste toate focarele de neliniște și să nu trăiască subjugat sau neliniștit. Acest curs vrea să arate cum este posibil să se ajungă în mod practic la o astfel de odihnă globală de jur împrejur. Ceea ce în această expunere nu poate fi exprimat suficient de amănunțit este corelarea în ansamblu a slujirii duhovnicești în care este pus de către Dumnezeu fiecare cititor cu celula sau cu familia lui. Dacă comparăm celula sau familia cu o roată, roata se poate învârti rotund, repede și centrat. Însă ea își va îndeplini scopul ei în mod satisfăcător numai atunci când și-a putut prelua locul în vehiculul pentru care a fost concepută. În același fel, odihna de jur împrejur, în toată abundența ei, va depinde întotdeauna și de apartenența duhovnicească a fiecăruia în parte. Noi îi rugăm pe cititorii noștri să extragă această corelare de ansamblu din celelalte scrieri sau casete ale noastre. Mesajul pe casetă „Odihnă de jur împrejur”, care completează tematica acestei broșuri, poate fi

procurat de asemenea gratuit la noi. Oricine nu și-a găsit încă locul cu o deplină încredințare interioară în mersul comun în Hristos, să nu înceteze să-l caute pe acesta. În parcurgerea acestor probleme echipa din Panorama vă ajută cu plăcere mai departe.

Noi vă recomandăm participarea la una din zilele noastre de vizită, la săptămânile de evaluare sau conferințele oferite. Fie ca această broșură să aducă roadele dorite în inimile tuturor cititorilor ei.

Aprilie 2001

Ivo Sasek

Observațiile traducătorului:

Citatele biblice au fost extrase din traducerea română a Bibliei, ediția revizuită a traducerii D.Cornilescu, editată de Gute Botschaft Verlag (GBV), Dillenburg, Germania, 3rd edition 1991. Apoi, pot să apară deosebiri față de textele cunoscute de voi datorită faptului că autorul a retradus în germană din surse în limba greacă. Fiindcă semnificația cuvintelor din limba greacă este mult mai complexă decât cea a cuvintelor germane, pot exista mai multe posibilități de traducere ale unui cuvânt. Toate sunt corespunzătoare, dar una sau alta poate reda cu o mai mare profunzime semnificația cuvântului. Versetele respective au fost traduse direct din germană și sunt notate cu (tradus din germană, nota trad.).

Activitatea de traducere în limba română a scrierilor și casetelor noastre se află chiar la începuturile ei. Cu ajutorul Domnului, acestei traduceri i se vor alătura și alte cărți, broșuri și

mesaje pe casete. Să nu ezitați să vă informați la „Gemeinde-Lehrdienst”, prin scrisoare sau fax, ce publicații sunt disponibile în limba română.

Dorim să vă atenționăm că această carte este o traducere din limba germană. Este intenția noastră să redăm textul german cu o exactitate desăvârșită prin verificări îngrijite ale calității. Dacă totuși anumite pasaje vi se par teologic sau lingvistic nelogice sau inexacte, vă rog să întrebați la „Gemeinde-Lehrdienst” (prin scrisoare sau fax) pentru a constata dacă ați înțeles corespunzător semnificația reală a celor spuse.

Aprilie 2006

Gemeinde-Lehrdienst
(Slujire de învățătură pentru biserici)

1. Semnele de recunoaștere ale domniei lui Dumnezeu

„Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Rom.14.17).

„... un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui ... El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit ... iată ce va face râvna DOMNULUI oștirilor” (Isa.9.6-7).

Elementul mereu central al altarului de familie este această pace dumnezeiască și înmulțirea acestei păci prin înmulțirea domniei Fiului. Împărăția lui Dumnezeu *este* dreptate totală, ... *este* pace, ... *este* bucurie în Duhul Sfânt. Deci Împărăția, adică domnia lui Dumnezeu, nu *duce* numai la dreptate ș.a.m.d., ci ea *constă* din dreptate, ea *este* pace și bucurie în Duhul Sfânt. De am putea sesiza aceasta.

Foarte puțini creștini își evaluează viața lor defamilie după proprietățile adevăratei împărății. Toate celelalte par să fie mai importante.

Norme și forme biblice, râvnă misionară și obiceiuri religioase, legalism sau anarhie duhovnicească – toate își găsesc locul în bisericile și familiile noastre, numai acel unul și adevărat nu. Toate lucrările și activitățile ar trebui să le măsurăm și să le îndeplinim *numai* corespunzător prezenței păcii și vieții dumnezeiești. Toate celelalte nu sunt Împărăția lui Dumnezeu – toate celelalte nu sunt domnia Sa. Practica și administrarea altarului de familie este în primul rând aceeași ca și cea a unei împărății cu împăratul ei. Legitățile trăite ale altarului de familie sunt aceleași cu cele ale lui Israel cu Dumnezeul său. Cum ar și putea fi altfel? Fiecare celulă dintr-un trup reprezintă numai trupul însuși. Ea este unul și același lucru în amănunt, cum este în ansamblu. De aceea eu fac o chemare nouă taților, ca răspunzători ai altarului de familie: Acționați după înțelepciunea împăraților, judecați după înțelepciunea preoților, instruiți familiile voastre în autoritatea învățătorilor, conduceți-i în felul păstorilor, adunați-i în viziunea apostolilor, călăuziți-i în duhul pro-

rociilor și circumcideți-i în sfințenia judecătorilor. Fiți asemenea împăraților înțelepți, cum este scris: „**Un împărat înțelept îi împrăștie pe cei răi și trece cu roata peste ei** (și lasă vina lor să vină asupra lor)” (**Prov.20.26**).

Cum arată așa ceva în practica altarului de familie? În primul rând principiul: *Fiecare păcat, care are loc în cadrul familiilor noastre, devine o împovărare comună*. Fiecare păcat, care nu este muștrat special, adică după felul sfințeniei și ordinii lui Dumnezeu, se extinde în creștere și devine o tumoare mortală. Fiindcă fiecare familie este un mic organism. De aceea să nu cruți niciodată un păcătos! Un împărat înțelept aduce vina înapoi asupra capului aceluia care a înfăptuit-o, spune Sfânta Scriptură. De câte ori trecem sub tăcere păcatele micuților noștri iubiți! Prin faptul că îi cruțăm, noi ajungem sub legea complicității. Aceasta înseamnă foarte concret că ființa abaterii lor trece asupra noastră, cum este scris: „... **să muștri pe aproapele tău ca să nu te încarci cu un păcat din cauza lui**” (**Lev.19.17**). Tot ceea ce este valabil pentru îm-

părați și conducători de adunare, este valabil și pentru tine ca și căpetenie a altarului de familie. Purtarea pasivă a vinei străine îți înceteșează părtășia cu Dumnezeu, îți frânge puterea în trup, suflet și duh și te duce la o îngrămădire de poveri duhovnicești vechi. Dincolo de aceasta, se extinde o paralizie și un vâl duhovnicesc peste întreaga familie. Exact acesta este motivul pentru care cele mai multe familii creștine sunt moarte duhovnicește. Deficitul constant al mamei și taților se află bazat în cea mai mare parte în acest lucru. Dumnezeu are plăcere în continua suprasolicitare, dar nu în continua supra-împovărare prin deficite. Noi să fim puternici în slăbiciune și nu paralizați în deficite. Aveți grijă așadar, ca fiecare păcat să-l aduceți înapoi pe capul aceluia care l-a săvârșit. Cu aceasta mă refer în primul rând la exercitarea unei dovediri fără compromis a vinovăției. După cum împăratul nu mustră pe un răufăcător numai simplu prin cuvinte, lăsându-l apoi să plece nepedepsit, nici noi ca familie să nu ne cruțăm reciproc. Semnul adevăratei biruințe

Eroare! Stil nedefinit.

asupra unei vinovății constă în pacea, în odihna care se reîntoarce asupra teritoriului chinuit. Dacă această pace lipsește, lipsește Împărăția lui Dumnezeu. Dacă această odihnă lipsește, lipsește străpungerea. Pentru creștinii care trăiesc superficial și nu au în cap decât profesia lor pământească ș.a.m.d., problemele cu păcate nebiruite pot să nu joace un rol important în viața lor. De fapt, ei sunt în orice privință morți duhovnicește. Dar pentru noi, care trăim sub domnia păcii, înseamnă că nu rareori, poate deja dis-de-diminează, noi stăm împreună toată familia ca să prelucrăm omisiunile zilei anterioare. Îmi amintesc de zile în care deja la ora patru dimineața am stat ca familie întregă înaintea lui Dumnezeu, până ce odihna a revenit din nou cu adevărat de jur împrejur. Aceasta este pentru noi un lucru de neocolit, pentru că cerințele zilei veninde nu permit poveri din abateri vechi. Fă și tu la fel ca tată de familie. Să nu spui niciodată: eu nu sunt un conducător de adunare. Bineînțeles că ești un conducător de adunare. Tu conduci o celulă de bază de nelipsit

a bisericii tale!

2. Baza odihnei de jur împrejur

Dacă vrem să îngrijim altarul de familie după voia lui Dumnezeu, atunci trebuie să ne orientăm după normele și principiile Scripturii. Un singur lucru a vrut să vadă Dumnezeu dintotdeauna în poporul Său și aceasta o numim corespunzător Scripturii „odihnă de jur împrejur”. Dacă înmulțirea domniei și a păcii în Împărăția Sa urmează să fie fără sfârșit, atunci numai odihna de jur împrejur poate fi rezultatul corespunzător voiei lui Dumnezeu. Dumnezeu a încercat neîncetat să-Și conducă poporul Său la odihnă. Dar **Evr.4. de la v.1** mărturisește despre profunda seriozitate și spaimă în cazul că nu ajungem la această odihnă. Corespunzător versetului 8, Iosua nu a adus poporul în această „odihnă de sus în jos” (literal) promisă, așa că această odihnă de Sabat a fost păstrată pentru noi. În **Ier.31.2** se spune: „**Israel a umblat ca să ajungă la odihna sa**” (tradus din germană, nota trad.). Acesta este sensul călătoriei noastre: Odihnă de jur împrejur față de

toți dușmanii. În Vechiul Testament se accentuează de peste douăzeci de ori că Israel trebuia să aibe odihnă de jur împrejur față de toți dușmanii săi. De aceea cuvintele de judecată sunt puternice, ca de exemplu în **Judecători 1**, pentru că Israel a omis mereu să dea afară pe *toți* dușmanii și ca urmare nu a avut odihnă de jur împrejur. Pentru a întări această intenție a lui Dumnezeu referitor la odihna de jur împrejur, iată aici câteva dovezi ale Scripturii:

Deut.12.9-10¹; Ios.21.44²; 2Sam.7.1³;

¹ „... fiindcă n-ați ajuns încă în locul de odihnă și în moștenirea în care DOMNUL Dumnezeuul vostru v-o dă. Dar când veți trece Iordanul și veți locui în țara pe care DOMNUL Dumnezeuul vostru va face s-o moșteniți, și când El vă va da odihnă de toți vrăjmașii voștri care vă înconjoară și veți locui în siguranță ...”

² „Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur, cum jurase părinților lor; și nici unul din vrăjmașii lor nu putuse să le stea împotrivă: DOMNUL i-a dat pe toți vrăjmașii în mâinile lor.”

³ „Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur, cum jurase părinților lor; și nici unul din vrăjmașii lor nu putuse să le stea împotrivă: DOMNUL i-a dat pe toți vrăjmașii în mâinile lor.”

**1Împ.5.18¹; 1Cron.22.9+18²; 2Cron.14.7³;
(2Cron.15.15/20.30/32.22)⁴.**

În practica noastră de astăzi această odihnă de jur împrejur nu înseamnă altceva decât faptul

¹ „Acum DOMNUL Dumnezeuul meu mi-a dat odihnă din toate părțile; nu mai am nici adversar, nici nenorociri.”

² „Iată, ți se va naște un fiu care va fi un om al odihnei și căruia îi voi da odihnă de toți vrăjmașii lui de jur împrejur; căci numele lui va fi Solomon și voi aduce peste Israel pacea și liniștea în zilele lui.”

„DOMNUL Dumnezeuul vostru nu este oare cu voi și nu v-a dat El odihnă în toate părțile? Căci a dat în mâinile mele pe locuitorii țării și țara este supusă înaintea DOMNULUI și înaintea poporului Său.”

³ „El a zis lui Iuda: ‘Să zidim aceste cetăți și să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zăvoare; țara este înaintea noastră, căci am căutat pe DOMNUL Dumnezeuul nostru. L-am căutat și El ne-a dat odihnă din toate părțile.’ Au zidit deci și au prosperat.”

⁴ „Și tot Iuda s-a bucurat de jurământul acesta, căci juraseră din toată inima lor, căutaseră pe Domnul cu toată dorința lor și-L găsiseră. Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur.”

„Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită și Dumnezeuul lui i-a dat pace de jur împrejur.”

„Astfel DOMNUL l-a scăpat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor, și i-a ocrotit din toate părțile.”

că este cel mai normal și mai natural lucru ca noi, ca familii, chiar și ca familii mari, ca biserică ș.a.m.d., să ajungem la supremația deplină peste toate focarele de neliniște din viața noastră. *Prin focare de neliniște noi înțelegem tot ce desparte, ce ne desparte într-un fel de părtășia Duhului lui Isus Hristos.* Pacea dumnezeiască poate exista totdeauna numai acolo unde trăim echitabil corespunzător necesității ansamblului. Sfințenia lui Dumnezeu nu poate fi înșelată. Cea mai mică nedreptate duce la înăbușirea Duhului Sfânt, deci a păcii, pe care Hristos ne-a dat-o ca semn al adevăratei Împărății. Pe de o parte domnia aceasta este foarte sensibilă, totuși pe de altă parte umblarea în această Împărăție este posibilă, și anume împreună.

3. Practica odihnei de jur împrejur

„Și DOMNUL Dumnezeuul tău va izgoni încetul cu încetul aceste popoare dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndată, ca nu cumva animalele sălbatice să se înmulțească în jurul tău” (Deut. 7.22).

Înființarea odihnei de jur împrejur are loc după aceleași principii ca și cucerirea țării prin Israel. Aceasta o amintesc spre protecția noastră, ca noi să nu credem că le-am putea avea pe toate împreună sub control de azi pe mâine. Israel trebuia să cutreiere și să cerceteze mai întâi în lung și în lat întreaga țară promisă. Dumnezeu a lucrat toate aceste lucruri cu acest popor pentru ca noi să știm cum va proceda El duhovnicește cu noi. Recunoașterea aparține prin urmare celei mai importante baze a odihnei de jur împrejur. Deci în practica duhovnicească eu procedez în felul următor: adun întreaga mea familie și o învăț aceste fundamente ale odihnei de jur împrejur. În primul rând le mij-

locesc următoarea viziune: *Dumnezeu nu Se mulțumește cu nimic mai puțin, decât ca să avem supremația și domnia asupra tuturor focarelor de neliniște din viața noastră. De la cel mai mare până la cel mai mic, fiecare vrăjmaș trebuie să ajungă sub picioarele noastre. Practic-o și tu exact la fel. Să nu încerci niciodată să pretinzi vreo ascultare din partea familiei tale, fără ca mai dinainte să le dai viziunea, despre ce este vorba de fapt și pentru ce trebuie ea să asculte. Fără viziune poporul devine fără frâu. Acesta este și motivul pentru care această învățătură transmite totdeauna atât de multă viziune. Imediat după ce știi ce ținte nemai-pomenite se află după toate acestea, exercițiile tale cotidiene au acum cu adevărat un sens. Deci încearcă mai întâi să entuziasmezi întreaga ta familie cu o viziune. Ea să spună, ca un singur om, din convingerea cea mai lăuntrică: da, noi îi vom înfrânge pe toți dușmanii noștri și vom ajuta la pătrunderea Împărăției păcii promise în mijlocul nostru. Imediat ce simți că ți-ai câștigat familia, să distribui foi de hârtie goale*

Eroare! Stil nedefinit.

și începe să cercetezi împreună cu ea țara. Invită-ți familia să-și noteze pe hârtie în general oriunde strânge pantoful. Tot ce într-un oarecare fel este un focar de neliniște în viața familiei, să fie notat.

Strategia primei faze constă numai în adunarea necoordonată a punctelor de neliniște. Noi notăm focarele *personale* de neliniște, cât și acelea din cadrul *căsniciei*, apoi cele din întreaga *familie*. Același lucru îl facem cu privire la *viața noastră profesională*, *contactele noastre din afara familiei* și *cunoștințelor* ș.a.m.d. După ce am parcurs țara în lungul și în latul ei, am cercetat și am notat totul, urmează probabil cea mai importantă fază. Exact în acest punct s-a prăbușit Israelul. Ei au văzut deodată numai uriași de nebiruit. Ei nu au mai văzut decât munți de probleme și imposibilități. „Punctele de neliniște” existente au depășit posibilitățile și puterile lor proprii în așa măsură, încât în fața lor s-au simțit ca niște lăcuste. De altfel, această sesizare a corespuns realității. În ace-

lași fel va corespunde realității noastre, când întreaga avalanșă de focare de neliniște are un efect zdrobitor asupra noastră. În acest punct pur și simplu să nu uităm faptul că niciodată nu s-a pus problema să comparăm situațiile, problemele și uriașii *cu noi înșine*. Nu prin puterea oștirilor și destoinicia omenească, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor! Pentru că Israelul s-a descurajat în acest loc, el a trebuit să rămână timp de patruzeci de ani în pustiu. Această școală a durat exact timpul până când a fost frântă și ultima rezistență împotriva căilor lui Dumnezeu. O vom face noi mai bine? Domnul să fie îndurător cu noi!

După ce am notat toate focarele de neliniște, noi începem înaintea lui Dumnezeu să le ordonăm sistematic. Ai observat deja că Dumnezeu este un strateg excepțional? Întreaga Scriptură este plină de principii și rânduieli duhovnicești. Noi avem un haos în viețile și familiile noastre, numai fiindcă nu ne orientăm după aceste principii de viață. Întotdeauna noi vrem ori totul

deodată, ori nu facem absolut nimic. Dar corespunzător **1Cor.15** Dumnezeu atacă țintit un vrăjmaș după altul după prioritățile Sale notate dinainte. De aceea ia-ți liniștit timp. Folosește atâtea întruniri, câte sunt necesare, pentru a planta *viziunea* odihnei de jur împrejur în familia ta. După aceea folosește din nou atâtea întruniri, câte sunt necesare, pentru a aduna întreaga *colecție de focare de neliniște*. Dacă această colecție este încheiată, folosește din nou atâtea întruniri, câte sunt necesare, pentru a *ordona sistematic* punctele de neliniște. Despre aceasta imediat mai mult. Abia după ce totul este structurat și ordonat clar și sistematic, noi începem pas cu pas să acționăm practic. Și acest *pas cu pas* trebuie discutat și abordat în întruniri țintite. Dar cel târziu, când va fi vorba de practica biruinței, vei observa că ai nevoie urgentă de fiecare membru al familiei tale. Niciodată nu vei putea demola singur acest munte. Și exact în această faptă comună constă cea mai profundă binecuvântare a altarului de familie. Aici începe câmpul tău de misiune și sarcina ta

de misiune! Aici începe viața ta de echipă! Și exact *acesta* este locul în care Duhul Sfânt cade peste tine și familia ta – dacă veți acționa împreună prin credință. Îți spun în Numele Domnului că aici are loc și în nici un alt loc. Aici se află vrăjmașii reali, ai tăi și ai voștri! Cât de mulți sunt mai degrabă dispuși să zboare peste ocean, ca acolo să facă lucruri mari pentru Dumnezeu cu un canoe și un cuțit de junglă, însă numai acolo, unde începe cu adevărat, la baza haosului real, ei nu sunt dispuși să-și întemeieze centrala de misiune. Dar exact aici, și în nici un alt loc, începe adevărata zidire a bisericii, începe adevărata misiune, începe adevărata Împărăție a lui Dumnezeu, începe împărăția de o mie de ani a păcii!

4. Familia ta – o echipă!

Poate că acum șezi consternat și te uiți cu familia ta pe o listă cu eventual peste o sută de puncte. Dar nu are nici o importanță. Prima binecuvântare a odihnei de jur împrejur constă deja numai în faptul că am devenit o echipă și pornim împreună împotriva acestor vrăjmași. Deja numai prin această decizie comună, mulți vrăjmași vor fi înlăturați. Cel mai important lucru la odihna de jur împrejur nu este biruința finală a tuturor punctelor de neliniște, ci vederea clară de ansamblu în comun asupra acestora. Atâta timp cât împărăția de o mie de ani nu se va manifesta la nivel mondial, noi vom avea a face cu focare de neliniște. Dar este o deosebire ca între cer și pământ dacă noi ne aflăm deasupra sau dedesubtul acestor focare de neliniște. Cum pot arăta astfel de focare de neliniște ne arată lista care urmează, extrasă din cursul de învățatură „Odihnă de jur împrejur Nr.6”:

- Câinele nostru ne neliniștește, nimeni nu vrea să se plimbe cu el.
- Când avem vizită, la noi totul se dă peste cap.
- Copiii își cumpără pe ascuns dulciuri la chioșc.
- Seara am mari greutateți să închid televizorul.
- Copiii pur și simplu nu vor să asculte.
- Dacă ceva nu merge, îmi pierd repede răbdarea.
- Copiii se supără între ei.
- Îmi rod unghiile până la rădăcină.
- Pur și simplu nu-mi pot controla gândurile.
- Aș avea cu plăcere mulți copii, dar mi-e teamă de viitor.
- Copiii exersează la instrumentul lor numai dacă îi forțez.
- Lipsesc banii pentru a satisfacerea dorințelor personale.
- Aș dori mult să fiu zveltă.
- Cu partenerul meu de căsnicie îmi lipsește o părtășie mai profundă.

Eroare! Stil nedefinit.

- Am probleme dacă sunt dirijat încolo și înapoi.
- Copiii sunt lacomi.
- Ca pereche în căsnicie noi nu avem aceeași înțelegere duhovnicească.
- Dacă sunt suprasolicitat, strig la copii.
- Uneori am gânduri de sinucidere.
- Muncile în gospodărie sunt făcute de copii numai superficial.
- Dimineața am nevoie de două cafele ca să mă trezesc.
- Dacă ne-am certat, de multe ori nu mai vorbim timp îndelungat unul cu altul.
- Mi-e greu să iert.
- La cumpărături avem dezordine.

Și multe lucruri mărunte ar putea sta aici, ca de exemplu:

- Să nu uit mereu agrafa pentru dinți.
- Urinatul în pat.
- Ordine la mânuși/căciuli.
- Diferite boli.
- Bunăvoință deficitară.

- Baia lăsată curată la ieșire.
- Stingerea luminilor sau închiderea ușilor.
- Să nu fie lăsate lucruri împrăștiate peste tot.
- Ordinea în cameră ș.a.m.d.

Astfel de listări, după cum am amintit, pot avea un efect foarte zdrobitor asupra noastră. Oamenii au neîncetat impresia că Împărăția lui Dumnezeu ar fi peste măsură de complicată. Dar ea nu este complicată, ea este numai fără compromis. Ea pare complicată numai dacă vrem să ne impunem contrar legilor duhovnicești ale naturii. Ordinea va pătrunde numai acolo unde credința, încrederea și pacea alcătuiesc fundamentul. Din această cauză în Israel, înaintea fiecărei noi plecări și la fiecare atac de luptă, seminția lui Iuda trebuia să meargă în față. O spun încă o dată: Altarul tău de familie trebuie practicat după aceleași principii cum le-a imaginat dinainte vechiul popor de legământ Israel. De aceea, principiul înseamnă „Iuda în față” dacă este vorba de abordarea și de înfrângerea „vrăjmașilor” noștri. Iuda înseamnă:

mărturisitor, lăudător, Cel lăudat este Dumnezeu, preamărire. Aceasta înseamnă în practică: **„Cu inima se crede spre neprihănire, dar cu gura se mărturisește spre mântuire”** (tradus din germană, nota trad.) **(Rom.10.10)**. Înseamnă că fără credință este imposibil să fii plăcut lui Dumnezeu. Pentru că cine vrea ceva de la Dumnezeu trebuie să creadă că El există și celor care Îl caută El le va fi un răsplătitor **(Evr.11.6)**.

Iuda în față, în practica altarului de familie, înseamnă să proclamăm biruința deja împlinită a sângelui lui Isus peste toți vrăjmașii și focarele noastre de neliniște reale(!). Încă înainte de a-l simți pe primul vrăjmaș sub tălpile picioarelor noastre, noi exclamăm: Aceste șapte națiuni mai mari și mai puternice sunt ale mele! Da, este adevărat, sunt șapte națiuni, și anume mai mari și mai puternice decât noi **(Deut.7.2)**¹.

¹ „... când DOMNUL Dumnezeul tău îți le va da în mâini și le vei bate, să le distrugi în întregime, să nu închei legământ cu ele și să n-ai milă de ele.”

Așa a fost dintotdeauna, așa și trebuie să fie. Dar Dumnezeu ni le-a pus în fața noastră ca să învățăm să întindem mâna spre El, ca să învățăm să mișcăm mâna Lui peste noi. Cum altfel ar putea El să ne învețe aceasta, decât prin șapte națiuni mai mari și mai puternice, de statură mai înaltă decât suntem noi înșine? De aceea să nu cădem în aceleași păcate ca și Israelii! Proclamați cu cea mai deplină încredințare a credinței, cu preamărire în gâttejul vostru: **Canan este al meu!**

Canan înseamnă șes, câmpie, lipsa de perspectivă, subjugare, umilire. Noi tălmăcim aceste nume astfel: Nu vă temeți nici de depresivități, nici de apăsări, nici de muțenie, nici de neputință! Nu vă temeți de nici un duh înrobitor! Proclamați împotriva oricărui legalism, împotriva oricărei crispări: Canan este al meu! Proclamați această biruință în ciuda oricărei lipse simțibile de autoritate. Proclamă în ciuda oricărei înjosiri și umiliri a vieții familiei tale: Canan este al meu!

De asemenea, proclamați împreună: **Het este al meu!** Het înseamnă frică, spaimă, groaznic, uriaș. Tălmăcirea: Nu vă lăsați deturnați de la această mărturie a credinței nici prin descurajare, nici prin tristețe, nici prin frică, nici prin gânduri negative și reflectări. Și dacă ar fi să vă sperie fantome, necredința să roadă la inimă, proclamați în ciuda oricărei moliciuni, clătinări, în ciuda oricărei nesiguranțe și îndoieli: **Het este al meu!**

Fără să vă îndoiiți să vestiți și faptul că: **Ghircasiții sunt ai mei!** Ghircasiți înseamnă nămolos, argilos, pământ lutos, cei din țara nămolului sau țara lutului. Acest popor „mai puternic” reprezintă tot ce este mlăștinos, greoi, instabil și vâscos în viața noastră. Aflându-ne în mijlocul mlaștinei sau stând pe drum lunecos, noi zicem: Gata cu orice blestem al instabilității în viața noastră! Ce-i drept, picioarele noastre încă mai sunt afundate în mijlocul noroiului și vâscos este fiecare pas. Dar mâinile, inima și

capul nostru sunt ridicate libere spre cer, de acolo ne vine ajutorul! Chiar dacă toate eșecurile, nenorocirea și lipsa de salvare sunt din vina proprie – El ne pune picioarele pe temelia tare pentru că noi ne căim de toate nelegiuirile noastre și ne încredem din nou în El. Noi nu ne temem de tine, mlaștină paralizantă – ghirgasiul este al meu!

În același fel, proclamați: **Amoriții sunt ai mei!** Amorit înseamnă locuitor de munte, locuitor de culme, cei impunători, impresionanți, convingători, bogați în cuvinte. Pentru noi aceasta înseamnă: Proclamați biruința lui Hristos asupra oricărei mândrii, îngâmfări și oricărui orgoliu în familiile voastre. Demolați orice protest, orice știut mai bine, deșertăciunea și înălțarea din mijlocul vostru. Proclamați peste toată puterea proprie, peste toată vorbăria și orice impresiune: Vremea simplei teorii s-a încheiat, pentru că al meu este amoritul.

În același fel proclamați și peste perisiții vrăjmași: **Țara perisiților este a mea!** Perisiți înseamnă cei locuind risipiți, locuitorii teritoriului deschis, fără ziduri. Cu alte cuvinte, terminați cu orice lipsă de obligativitate, orice lipsă de deosebire și lipsă de judecată din mijlocul vostru. Împotriviți-vă oricărui duh libertin și subjugati teritoriul lipsit de granițe. Proclamați oricărei lipse de orientare, oricărui duh ecumenic al amestecării, proclamați în fața oricărei neînfrânări, lipse de grijă și abateri: țara perisiților este a mea!

Nici heviților să nu le lăsați țara. Proclamați, **heviții sunt ai mei!** Hevit înseamnă sătean, locuitor în teritoriul de mijloc, cei vii, locuitori ai satului. Așadar, înlăturați toate aceste atitudini pământești-sufletești. Gata cu locuitorii teritoriului de mijloc! Ziceți: „Noi nu suntem nici locuitori ai iadului, nici locuitori ai pământului, ci suntem locuitori ai cerului.” Oriunde se arată bunăstarea vremelnică, sociabilitatea,

dragostea pentru lume și mediocritatea, oriunde se arată umanismul și siguranța pământească scrise mai mari decât Numele lui Dumnezeu, acolo proclamați: Heviții sunt ai mei!

În sfârșit, nu lăsați nici iebusiților vreo palmă de pământ. Pentru că: **„Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat” (Ios.1.3)**. Iebusit înseamnă călcare în picioare, întărit prin călcare, loc tare. Deci nu vă speriați nici de domeniile încarnate și întărite din familiile voastre. Nu vă opriți în fața neîmpăcărilor, disprețului și ignoranței. Anunțați lupta împotriva oricărei împietriri, închideri și tăceri. Nu vă speriați de duhuri de ceartă, dispute, discordii și respingere. De asemenea, nu vă plecați în fața tradițiilor de orice fel. Lucrurile tradiționale sunt locuri bătătorite, locuri întărite. Arați-le! În duhul lui Iuda în față, proclamați cu cea mai mare nădejde a credinței și încredințarea biruinței: Voi, toate cărările stâlcite și uzate, **țara iebusiților este a mea!**

Eroare! Stil nedefinit.

Vedeți, exact în acest loc este cerută îndrăzneala credinței, puterea de biruință și preamărirea. Exact aici începe să se împlinească Cuvântul: să pornim cu preamărire în gâtleurile noastre și cu o sabie cu două tășuri în mâna noastră. *Aici* este practic câmpul nostru de luptă și nu pe alte înălțimi sau oarecare conferințe grozave de credință. Fiecare imposibilitate și fiecare focar de neliniște aparent invincibil din familia noastră seamănă cu una dintre aceste șapte națiuni. Ori de câte ori nu vom porni ofensiva împotriva acestor vrăjmași într-o încredințare proclamată de biruință, plini de credință și unitate, noi îl vom avea pe Dumnezeu împotriva noastră. El ne va trimite înapoi în pustiu și ne va face să înconjurăm atâta timp muntele, până ce întreaga viață proprie a murit în noi. Fie ca noi toți să fim cruțați de o astfel de trudă! De aceea să nu uitați înaintea nici unei noi porniri, nici înaintea unei noi “declarații de război”, înaintea nici unui nou teritoriu spre care porniți: Iuda în față!

(Num.2.9¹/10.14-20²; Jud.1.1-2³/20.18⁴)

¹ „Toți cei din tabăra lui Iuda care fuseseră numărați erau o sută optezeci și șase de mii patru sute, după oștirea lor. Ei să pornească cei dintâi.”

² „Întâi a pornit steagul taberei fiilor lui Iuda, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui era mai mare Nahșon, fiul lui Aminadab; peste oștirea seminției fiilor lui Isahar era Neta-neel, fiul lui Țuar; peste oștirea seminției fiilor lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon. Când a fost demontat cortul, au pornit întâi fiii lui Gherson și fiii lui Merari, purtând cortul. Apoi a pornit steagul taberei lui Ruben, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Ruben era Elițur, fiul lui Ședeur; peste oștirea seminției fiilor lui Simeon era Șelumiel, fiul lui Țurișadai; peste oștirea seminției fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.”

³ „După moartea lui Iosua, fiii lui Israel au întreat pe DOMNUL, spunând: ‚Cine dintre noi să se suie întâi împotriva canaanților ca să lupte cu ei?’ Și DOMNUL a spus: ‚Iuda să se suie; iată că am dat țara în mâna lui.’”

⁴ „Și fiii lui Israel s-au sculat, s-au suit la Betel și au întreat pe Dumnezeu, zicând: ‚Cine dintre noi să se suie întâi ca să lupte împotriva fiilor lui Beniamin?’ Și DOMNUL a spus: ‚Iuda să se suie întâi.’”

5. Găsirea priorității

Mai întâi păcatul

„Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește (1.!) păcatul, (2.) dreptatea și (3.) judecata” (Ioan 16.8).

„Fățarnicule, scoate *întâi* (1.!) bârna din ochiul *tău* și atunci (2.) vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău” (Mat.7.5).

„Fariseu orb! Curăță *întâi* (1.!) partea dinăuntru a paharului și a farfuriei, pentru ca (2.) și partea de afară să fie curată” (Mat.23.26).

Aceste trei locuri din Scriptură ne descoperă fără echivoc, că o biruință asupra focarelor de neliniște are rost de abia dacă pornim mai întâi împotriva acelor focare de neliniște care au a face direct cu păcatul. Dar nu cu păcatul frate-

lui, ci cu cel propriu. De aceea, primul punct important de găsim a priorității biblice este: Însemnarea păcatului *propriu*. Acest principiu de prioritate corespunde la rândul său rânduie-liei locașului sfânt. Omul nu a putut niciodată să intre într-o relație cu Dumnezeu pe o altă cale decât în primul rând prin biruința asupra păcatului. Aceasta are loc la altarul de jertfă de ardere la intrarea locașului sfânt. Din această cauză trebuie să eșueze orice efort care vrea să biruiască mai întâi focarele de neliniște *tehnice, general familiare* sau *profesionale*. Pe scurt, cel mai simplu va fi dacă ne ordonăm listele noastre de neliniște mai întâi după următoarele criterii: 1. Care sunt punctele mele *personale* de neliniște. 2. Care sunt punctele de neliniște în *căsnicie*. 3. Care sunt punctele *familare* de neliniște. În această ordine trebuie să fie abordați și „vrăjmașii”. Apoi se procedează în același fel mai departe și cu punctele de neliniște *profesionale* și altele din afara familiei ș.a.m.d. Expunerea acestora ar depăși acest cadru. Des-

pre acestea există explicații detaliate pe casete audio. Sunt convins că dacă noi, ca preoți ai casei, începând cu noi înșine, am *porni împotriva ființei păcatului propriu*¹, deja multe din focarele comune de neliniște ar fi înlăturate. De aceea noi nu ne preocupăm deloc în primul rând de toate zecile de puncte posibile înainte de a nu fi abordat direct focarele personale de neliniște.

După ce am biruit problemele păcatelor personale corespunzător Duhului, noi ne preocupăm în continuare cu focarele de neliniște din căsnicie și cele comune. Și acolo este din nou valabil să deosebim mai întâi care dintre focarele

¹ Există o deosebire între păcatele faptice și păcatele de ființă. De exemplu, mă pot întoarce de la păcatul faptic “preacurvia” și să nu mai preacurvesc. Dar aceasta nu înseamnă neapărat că am părăsit în același timp și *ființa abaterii*, adică infidelitatea, pofta carnală. (Tălmăciri detaliate la tema “ființa păcatului” găsești în cartea mea „Cunoașterea lui Dumnezeu”, capitolul “Progrese evidente”).

de neliniște au de a face direct cu păcatul și care sunt poate mai mult de natură tehnică. A avea prea puțin timp unul pentru altul, lipsa de bani sau orice ar mai putea fi.

De abia după ce și la nivelul căsniciei am stabilit o dispoziție clară, noi începem să abordăm problemele comune familiare. Totuși aceasta nu înseamnă că toate problemele trebuie să le avem deja sub picioare. Voi mai menționa în continuare ceva mai mult cu privire la găsirea priorităților. În orice caz noi nu abordăm în același timp pe toți vrăjmașii. Odihnă de jur împrejur nu înseamnă în primul rând a nu mai avea probleme, ci a avea problemele ordonate sub supraveghere, știind în ce ordine să le abordăm. Deja numai această dispoziție ne aduce multă odihnă de jur împrejur. Chiar dacă la nivel de familie luăm sub lupă problemele *comune*, noi pornim din nou după același principiu. Mai întâi deosebim problemele tehnice de problemele păcatelor. Este o deosebire dacă de exemplu focarele de neliniște ale copiilor sunt

din motive didactice, medicale sau sociale, sau dacă izvorăsc din păcate tipice, ca de exemplu egoism, ceartă, zgârcenie, invidie ș.a.m.d. Și la nivel familiar noi începem mai întâi să abordăm focarele de neliniște ale păcatului. Tot restul nu are nici o valoare, pentru că ungera lui Dumnezeu încă nu se află pe acesta. Prima ungera pe care Dumnezeu ne-o dă, El ne-o dă la jertfa pentru păcat. Așadar, nu poate exista nici odată vreun misionar care pe undeva înspre afară să facă slujiri mari și înăuntru în casa sa să aibă un haos. El se va afla mereu sub un duh fals și va și transmite un duh fals, cum este scris: **„Sunt invitați însoțitorii la împărțirea prăzii, dar ochii propriilor copii se topesc”** (tradus din germană, nota trad.) (Iov 17.5). Așa ceva este o urâciune în fața lui Dumnezeu! Chiar dacă ungera lui va produce semne și minuni, la urmă ea va purta totuși roadele seducerii și ale morții.

Mai întâi ce este evident

Din experiență, la fiecare nivel se arată în același timp cele mai felurite focare de neliniște, care au a face cu păcatul. Care dintre aceste focare de neliniște trebuie abordat mai întâi? Și aici Scriptura dă o învățătură clară de prioritate. **„Înțelepciunea este în fața omului priceput, dar ochii nebunului o caută la capătul pământului” (Prov.17.24). „Înțeleptul își are ochii în cap” (Ecl.2.14). „Lucrurile ascunse sunt ale DOMNULUI Dumnezeu-lui nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale fiilor noștri pe vecie ...” (Deut.29.29).** Se spune că ucenicii l-ar fi întrebat o dată pe Isus, „Spune-ne, cum va fi sfârșitul nostru.” La aceasta Isus ar fi răspuns: „Ați descoperit deja începutul, că întrebați de sfârșit?” De aceea, al doilea punct principal al găsirii priorității biblice l-am putea enunța în felul următor: Mai întâi vine totdeauna „naturalul”, ce este „evident” și „aflându-se în fața ochilor”! Deci, ia-ți lista la mână și întreabă-te

Eroare! Stil nedefinit.

în toate, indiferent dacă este vorba de un păcat personal, de căsnicie sau de familie: *Care este punctul cel mai evident?* Sau am făcut deja ce mi-a fost posibil? Numesc un exemplu, ca să ilustrez aceasta puțin: Poate că te lupți cu un păcat personal al poftei ochilor și un păcat care chinuie mereu familia ta și viața ta de căsnicie, de exemplu televizorul. Există mereu ceartă pentru programe și tu privești mereu programe murdare. Ce va fi acum mai aproape: să abordezi mai întâi în rugăciune sau orice altă cale pofta ochilor tăi, sau să apuci pe loc televizorul și să-l arunci din casă? Un alt exemplu: Ai vicii păcătoase în familia ta, și fiind în același timp predicator, ai vicii păcătoase și în biserica ta. Unde se află lucrul cel mai evident? Scriptura spune: **„Dar dacă cineva nu poartă de grijă de ai săi și mai ales de cei din casa lui, a tăgăduit credința și este mai rău decât un necredincios”** (1Tim.5.8). Sau: **„Căci dacă cineva nu știe să-și conducă bine casa lui, cum va îngriji de biserica lui Dumnezeu?”** (1Tim.3.5). Acest principiu privind ceea ce este evident se

referă la toate domeniile de neliniște, atât cele tehnice cât și cele personale, atât cele lumești cât și cele religioase. De aceea folosește-l din nou la fiecare nou nivel de biruință. Îți vorbesc destul de simplu? Dacă îți este prea complicat, îți propun să comanzi cursul nostru „Odihnă de jur împrejur”. Acolo îți vor fi explicate în șapte pași aceste exerciții.

După aceste principii noi nu lucrăm numai în familia noastră și în viața bisericii noastre. Și OCG¹ lucrează după aceleași principii. Este cu adevărat ceva foarte satisfăcător când aceste priorități au fost prelucrate împreună de întreaga familie și experimentezi cum totul devine mai simplu și clar. Cu cât ne ținem mai exact de aceste principii, cu atât propășim mai repede – cu condiția să lucrăm toate din duhul lui „Iuda în față”!

¹ Organische Christus-Generation (Gенераția Organică-Hristos – nota trad.): mișcare supraconfesională pentru promovarea vieții organice și a colaborării tuturor creștinilor.

Închei această învățătură cu o ultimă indicație pentru găsirea priorităților.

În primul rând Împărăția lui Dumnezeu

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Mat.6.33).

„... în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora” (Filip.2.3+4).

Și pe toate celelalte domenii de neliniște noi trebuie să învățăm să le privim și să le judecăm pornind din perspectiva Împărăției lui Dumnezeu, înainte de a întreprinde alte feluri de eforturi. Amintesc aici, de exemplu, nevoile financiare ale israeliților din vremea lui Maleahi și Hagai. Ei au putut birui acest focar de neliniște numai pe o singură cale. Toate plângerile, strigătele și împrumuturile de bani nu au

ajutat la nimic. Pungile goale au fost rânduie de Dumnezeu și aceasta atâta timp până ce au adus întreaga zeciuală în casa vistieriei, pentru ca să fie hrană în casa lui Dumnezeu! **(Mal.3.10)**¹ În același fel, fiecare domeniu de neliniște are în vreo formă o legătură directă cu legițile și rânduielile Împărăției lui Dumnezeu. Multe lucruri care ne neliniștesc, nu ne-ar fi neliniștit niciodată dacă ne-am fi întrebat foarte lucid de la început: „Pot spune în acest caz foarte liber, *facă-se voia Domnului?*” Din fericire, această încercare o putem face și ulterior. Poți spune la toate: *Facă-se voia Domnului?* Cu aceasta vreau să indic simplu spre realitatea faptului că multe lucruri pot ajunge de-abia atunci la odihnă și la o încheiere adevărată, când noi pur și simplu le îngropăm și le uităm. Multe lucruri sunt numai lumești și nu au nici

¹ „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice DOMNUL oștirilor, dacă nu vă voi deschide zăgazarile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi o binecuvântare care va da pe deasupra.”

Eroare! Stil nedefinit.

un loc în Împărăția lui Dumnezeu. De aceea să nu încerci niciodată să-ți ridici altarul de familie pe calea largă. Calea îngustă este îngustă pe toate laturile! Nici să nu te jelești și să nu te plângi vreodată pentru pierderi oarecare pe care ar putea să ți le aducă voia fără compromis a lui Dumnezeu. Dumnezeu nu ne retrage lumea pentru că nu ne permite nimic, ci pentru că vrea să ne permită lucruri mult mai bune. Să nu uitați aceasta niciodată! De aceea de multe ori, a finaliza un lucru înseamnă pur și simplu a-l îngropa.

Una dintre cele mai importante întrebări, pe care ar trebui să ne-o punem deseori la altarul de familie, este aceasta: acest lucru slujește cu adevărat ansamblului? În principiu, Împărăția lui Dumnezeu este orientată întotdeauna spre binele general. Aici nu este vorba numai de „eu și tu” și nici pe atât de „eu, mie, al meu”. În adevărata Împărăție a lui Dumnezeu toate sunt pentru „El și ale Lui”, pentru „noi și ale noastre”. Ca să aducem la un numitor comun întreaga linie a Împărăției lui Dumnezeu, în

acest loc nu pot omite să amintesc perspectiva slujirilor pe care le-a trimis Dumnezeu. Mă refer acum nominal la slujirile apostolice. Când văduva din Sarepta, din pricina foametei, nu a mai avut decât un pumn de făină și puțin untdelemn în ulcior, aceasta i-a fost desigur cel mai mare focar de neliniște. Ea se afla chiar pe punctul de a culege câteva lemne, cu care vroia să coacă ultima bucată de pâine pentru ea și fiul ei și apoi să moară. Când Ilie a apărut la ea, nu a existat decât o singură cale de ieșire din focarul ei de neliniște mortală. Ilie i-a zis: **„Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai pregătește-mi întâi mie o mică turtă și adu-mi-o”** (1Împ.17.13). Ce ne învață acest cuvânt? Împărăția lui Dumnezeu, adică domnia lui Dumnezeu, are loc după căi ordonate, cum este scris: **„Și Dumnezeu a rânduit în biserică, întâi apostoli; al doilea proroci; al treilea învățători; apoi ...”** (1Cor.12.28). Multe focare de neliniște vor dispărea de abia după ce noi ne vom introduce în ordinea generală a lui Dumnezeu. Pavel spunea despre sine: **„... eu**

ca un arhitect înțelept am pus temelia ... Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie decât aceea care este pusă ... Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra ...” (1Cor.3.10-11). Cele mai multe focare de neliniște provin din faptul că noi nu ne aflăm înăuntrul întregului râu al locului sfânt. Prea mulți predicatori și păstori zidesc biserici în afara liniei apostolico-profetice. De aici vine faptul că nu este nici o curgere a Duhului, sau dacă este prezentă o curgere a duhului, este o curgere a unui râu spiritual fals. O adevărată biruință atotcuprinzătoare asupra focarelor noastre de neliniște, fie ele la nivel personal, la nivel de căsnicie sau familie, fie ele la nivel profesional, extrafamiliar sau de rudenie, va fi întotdeauna posibilă de abia atunci când noi ne vom afla în râul de ansamblu apostolico-profetic al locului sfânt. Mișcați aceste indicații deosebit de importante în cadrul altarului vostru de familie. Faceți-vă socoteala, dacă tot ceea ce faceți este așezat într-o ordine de ansamblu și este făcut pentru scopul cel mai bun al ansam-

blului sau dacă se află în afara râului de ansamblu al locului sfânt. Faceți-vă socoteala comună dacă vă aflați sub o slujire apostolică cu adevărat autentică și așezată de Dumnezeu. Pentru prea mulți poftele firii fac parte dintre focarele cele mai mari și de neînfrânt ale neli-niște. Cu cât doresc mai mult să le biruiască, cu atât mai rău este de ei. Ei cunosc de fapt promisiunea din **Gal.5.16**, care spune: **„Umblați prin Duhul și nu veți împlini pofța firii păcătoase”**, dar ei nu reușesc această umblare în Duhul și de aceea firea pofteste neîncetat și ei nu ajung la nici o suprație. Ceea ce ei nu știu, și probabil nu au fost învățați corespunzător de pe nici un amvon, este legătura dintre **Gal.5.16** și **Gal.5.25**. Pentru că acolo Pavel vorbește a doua oară despre umblarea în Duhul: **„Dacă trăim prin Duhul să și umblăm prin Duhul” (v.25)**. Ceea ce nu vedem prea ușor în traducerea germană (nici în cea română – nota trad.), se exprimă în limba greacă cu o pregnanță dramatică. Anume, în timp ce „umblați în Duhul” din **v.16** vorbește despre o simplă

Eroare! Stil nedefinit.

umblare încoace sau încolo, „umblare” în Duhul din **v.25** vorbește despre o umblare în același pas, despre o încadrare într-o ordine generală existentă. Iată, am găsit-o în sfârșit! „Peripateo” din **v.16** și „stoicheo” din **v.25**, noi le-am tradus pe ambele cu „umblare”, dar aceasta nu corespunde nici realității duhovnicești și nici mărturiei biblice. Nu corespunde principiilor Împărăției lui Dumnezeu! De aceea, noi nu vom putea umbla cu adevărat în Duhul exact atâta timp cât noi încă ne aflăm în afara ordinei de ansamblu, în afara lucrărilor pregătite mai dinainte de Dumnezeu și în afara slujirii stabilite pentru noi. De aceea, cel care trăiește în Duhul, adică este născut din nou, trebuie să se lase și încadrat prin Duhul ca element, adică ca parte a unui întreg, mergând în cadență în rândul ordinei de ansamblu. Aceasta se referă în primul rând la noi, capii de familie, dar apoi și la noi ca parteneri de căsnicie și la toți copiii. Linia apostolică de ansamblu, pe care o produce Duhul lui Dumnezeu, merge întotdeauna de la cel mai mare în jos până la cel mai mic. De

aceea este de cea mai mare importanță, să abordăm acest principiu al odihnei de jur împrejur cu întreaga familie. Toate focarele comune de neliniște într-o familie sunt provocate în comun. Din această cauză este necesar ca ele să fie abordate și biruite în comun.

6. Delegarea de responsabilități

În faptă și adevăr, fiecare focar de neliniște în parte are în permanență un corespondent complet practic în cadrul familiei. Mă refer aici la o lecție utilă, practică, spre propășirea fiecăruia slab în parte din părtășia noastră. De abia acolo unde noi împreună, ca o echipă, pășim spre aceste focare de neliniște, Duhul lui Dumnezeu începe să curgă în mijlocul nostru. Dar va începe să curgă și mai mult dacă fiecare dintre noi, corespunzător capacității sale, abordează aceste focare de neliniște. Fluviul ungerii, fluviul Duhului Sfânt, se află mereu numai acolo unde Duhul Sfânt vrea cu adevărat să lucreze prin noi. Din această cauză, noi delegăm mereu feluritele focare de neliniște, începând de la cel mai mic până la cel mai mare. Niciodată mama să nu fie singura responsabilă pentru toate focarele de neliniște casnică. Voi mamele, înhămați-i și pe cei mai mici ca să instauraze rânduielile. Când Jan Henoch al nostru de abia a putut vorbi trei cuvinte, el a primit deja

responsabilitatea pentru papucii de casă. Până în acel moment părea să fie un lucru imposibil ca fiecare dintre copii să-și încalțe papucii de casă. Dintre cam douăzeci de focare de neliniște de atunci, în mod minunat, acest focar de neliniște a fost biruit cel mai rapid. Micul vlăstar s-a postat zilnic la ușă și s-a uitat cu grijă ca fiecare copil care intra să-și încalțe papucii de casă. Și în acest fel un focar de neliniște, de nerezolvat înainte, se afla deja sub control. Iar pentru Jan Henoch a însemnat că începând cu acel ceas el a făcut mult mai puține prostii. Noi procedăm după același principiu și cu toate celelalte focare de neliniște.

Ca războinicii din vremea lui David, noi facem apoi chemare și pentru „slujiri de viteji”. Noi enunțăm încă o dată în mod special cele mai grele focare de neliniște și întrebăm cine vrea să le atace. Aceasta îi motivează pe copii cât și pe noi, cei mari, să ne ridicăm împotriva vrăjmașilor noștri nesupuși. Nimic să nu se facă sub lege sau constrângere, pentru că Împărăția

lui Dumnezeu funcționează numai fără constrângere. Dar dacă, cum s-a amintit mai sus, tu transmiți viziune, fiecare își poate alege vrăjmașii și apoi să-i abordeze. *Delegarea responsabilităților aparține celor mai înalte obligații ale altarului de familie.* Nimeni să nu ducă prea mult și nimeni prea puțin. După necesitate, noi ne adunăm ca familie și judecăm din când în când rezultatele noastre. Este ceva deosebit de satisfăcător când se vede cum vrăjmaș după vrăjmaș ajunge sub picioarele noastre. Aparține de faptul cel mai evident că vrăjmașii duri, care la început păreau de neînving, să dispară deodată și scena să rămână dominată numai de mărunțișuri. Dar curând vom simți că tocmai vulpile mici sunt cele care strică via și noi vom învăța să luăm în serios focarele mici de neli-niște și să le abordăm ca și pe cele mari mai înainte. Ca echipă de familie noi înaintăm mereu, ocupăm teritoriu după teritoriu și observăm în acest timp că există o paralelă între „munca spre interior” și „binecuvântarea spre exterior”. Vom simți că, cu cât vom lucra mai departe

spre interior și vom face loc Duhului Domnului între noi și în noi, cu atât mai multă binecuvântare și roadă va apare *spre afară*. Vom afla faptul că oamenii din jur vor începe să-și îndrepte atenția spre noi, fiindcă ei recunosc că la noi curge binecuvântarea. Cum este scris: **„Scoală-te și strălucește! ... Și neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale. Ridică-ți ochii împrejur și privește ...” (Isa.60.1+3-4)**. Deja putem vedea ceva? Tot mai mulți oameni vor porni pe aceleași cale și ne vor urma exemplul. Iar noi le putem transmite mai departe, începând cu altarul de familie, toate lucrurile pe care le-am învățat deja noi înșine.

7. Efectele odihnei de jur împrejur

Cu cât îi vom pune mai departe sub picioarele noastre pe vrăjmașii noștri, care au fost între noi și Dumnezeu nostru, cu atât răsare în noi dorința profundă să vedem extinsă Împărăția lui Dumnezeu peste întreaga lume. Zi și noapte Duhul lui Dumnezeu în noi ne va mâna și va aprinde dorința după pătrunderea împărăției păcii promise. Pe această cale fiecare familie va deveni un centru de misiune care lucrează și spre afară. Fiecare familie un centru de misiune! Aceasta este voia Dumnezeului celui viu. Ca un singur om, fiecare celulă de viață în parte, fiecare familie sau colectivitate de locuință să lucreze împreună ca organism. Ca un singur om să facem loc prezenței și acțiunii Duhului Sfânt în mijlocul nostru. Ca un singur om să mergem și să acționăm ca familie întreagă spre afară. Ca un singur om să trezim alte familii la viață. Să le smulgem din întuneric, să le transmitem viața organică și să mergem înaintea lor ca exemple de urmat. În cele din urmă, oricare familie să poată spune ca un singur om: „Vino

și vezi!” Vino și vezi cum se trăiește ca pereche căsătorită într-o unitate deplină. Vino și vezi cum arată într-o familie armonia dumnezeiască și pacea cerească, în care cu toții se pun necondiționat la dispoziția lui Dumnezeu. Vino și vezi cum este când pacea lui Dumnezeu este o stare normală în căsnicie, familie și biserică de-a lungul anului și nu numai un caz de excepție. Vino și vezi cum prosperă copiii, având parte ceas de ceas de cea mai inimoasă dragoste, acceptare, căldură și înaltă stimă din partea părinților lor. Veniți și învățați de la noi cum nu se trece niciodată pe lângă copii fără să le fi zâmbit, să-i fi mângâiat sau să-i fi sărutat. Veniți și vedeți cum bunătatea și severitatea merg mână în mână ca doi îndrăgostiți și cum soarele și ploaia nu lasă în urma lor nici un domeniu de viață neroditor. Veniți și vedeți cum copiii, deja de mici, trăiesc într-o relație personală și autentică cu Dumnezeu și într-o umblare matură în Hristos. Veniți de asemenea și vedeți cum cete de copii sunt învățați de copiii noștri, și anume cum se ascultă de părinți cu bucurie,

Eroare! Stil nedefinit.

cum se cinstește tatăl și mama, cum să fie un exemplu la școală, cum se slujește cu abnegație. Veniți și vedeți cu cât entuziasm, cu câtă naturalețe și profunzime duhovnicească se transmit toate acestea și se transpun apoi complet în practică. Veniți de asemenea și vedeți ce înseamnă umblarea nu după legea literei, ci după legea Duhului de viață. Veniți și vedeți cum arată o umblare comună în adevăr, o viață în curăție și dragoste autentică, ș.a.m.d.

Poți spune și tu: „Vino și vezi!”? Dacă încă nu poți, dar ai dori să spui, noi te chemăm la o urmare obligativă împreună cu noi. Ca parteneri de căsnicie și familii ai OCG, noi ne-am încadrat obligativ în liniile apostolico-profetice. Ca generație-Hristos organică, noi ne vedem chemați de către Dumnezeu să restabilim în toată lumea această viață organică de familie. Iar acestea să alcătuiască baza pentru apariția bisericilor organice. Acestea, la rândul lor, să fie baza pentru pătrunderea împărăției promise. Pentru că Hristos nu va reveni într-un haos al familiilor și al bisericii. El revine pentru o bi-

serică pe care o iubește și pe care din acest motiv Și-a curățit-o pentru Sine. El revine la o biserică pe care o reprezintă proslăvită pentru Sine, care nu are pete, cute sau ceva asemănător. El revine la un organism sfânt și fără cusur! **(Efes.5. de la v.25).**

Îi vom fi noi acest trup? Își va putea El trimite în noi puterea Sa de înviere? Ne va răpi El la Sine, să ne îmbrace cu trupuri de înviere și să guverneze cu noi și prin noi pentru o mie de ani? **„Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte nu are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apoc.20.6).** Vino și spune cu noi: **„Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-L apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus” (Filip.3.12).** Așa să fie, vino, Doamne Isuse!

La această broșură vă recomandăm și mesajul de casetă complementar „Odihnă de jur împrejur”.

Observație finală importantă

Dacă această carte ți-a devenit o binecuvântare, atunci aceasta o vei putea menține numai prin transmitere mai departe:

- prin transpunere în viața ta
- prin răspândirea acestei cărți
- vorbind despre ea

Domnul să facă ca semănătura ta să răsară din belșug și să te facă astfel roditor.

Dacă la citirea acestei cărți ți-ai dat seama că nu umbli în adevărurile care sunt mărturisite aici, și dorești să fii găsit ca un mădular viu în organismul-Hristos, atunci te invităm să te folosești de slujirile noastre lunare de evaluare¹.

¹ Pentru toți cei care nu vorbesc limba germană vom căuta o posibilitate să vi se slujească la noi în Walzenhausen sau într-un alt loc.

Circulara noastră „Panorama-Nachrichten” (Panorama-Știri) conține termenele întrunirilor noastre.

Toate cărțile noastre pot fi procurate gratuit (cât ține stocul) la

Gemeinde-Lehrdienst
Nord 33
CH-9428 Walzenhausen, Elveția
Tel: 0041 (0)71 888 14 31
Fax: 0041 (0)71 888 64 31

De asemenea sunt disponibile mesaje pe casete în limba germană de Ivo Sasek și circulare cu învățatură actuală. Vă rugăm să solicitați în acest sens lista noastră de comenzi.

Alte scrieri de Ivo Sasek apărute în Elaion-Verlag

Momentan (aprilie 2006) aceste lucrări pot fi obținute numai în limba germană, afară de cazul în care se menționează „ediție disponibilă în limba română”. Alte traduceri se află în lucru.

Cărți

„Credincios sau crezând?”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 1 RUM

Această carte provoacă la o umblare vie și dinamică prin credință și pune în același timp și norma în dreptul vieții noastre de credință. „Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul”, se spune în Gal.5.25. În limbajul imaginilor s-ar putea spune de asemenea: Dacă deja avem aripi, atunci să și zburăm! Potrivit pentru scopuri evanghelice! (158 de pagini)

„Lehre mich, Herr!” („Învăță-mă, Doamne!”)

Comandă nr. 2

O carte fundamentală de învățătură cu învățături ușor inteligibile și practice pentru umblarea creștină în cotidian. S-ar putea considera ca o continuare la „Credincios sau crezând?” și este potrivită în mod deosebit și pentru acei creștini care tânjesc după o viață creștină mai statornică și mai echilibrată. (226 de pagini)

„Laodiceas Verhängnis” („Destinul Laodiceei”)

Comandă nr. 3

Enorma cădere a creștinismului este iluminată în lumina profetică din cele mai felurite laturi. Dar sunt prezentate și căi de ieșire practicabile din această strâmtoare. Pe deasupra ea indică și spre ținta tuturor lucrurilor. Această carte să fie dată mai departe numai iubitorilor de adevăr! (164 de pagini)

„Die Wiederherstellung aller Dinge”

(„Restabilirea tuturor lucrurilor”)

Comandă nr. 4

Problema restabilirii ne pune în fața unor decizii incomode și esențiale. Mereu suntem puși în fața alegerii: Dumnezeu sau om, ceresc sau pământesc, vremelnic sau veșnic? Referitor la desăvârșirea bisericii și restabilirea tuturor lucrurilor provocarea culminează cu întrebarea: concepte sau desăvârșire? Și această carte este gândită numai pentru iubitorii de adevăr și cei avansați în credință. (148 de pagini)

„Krieg in Gerechtigkeit” („Război în neprihănire”)

Comandă nr. 5

Această carte este un rezumat al luptei duhovnicești. Ea tratează lupta eonică pe care Dumnezeu o luptă din pricina cinstei Sale. Ea transmite o privire de ansamblu referitoare la istoria mântuirii și a oamenilor și aduce lupta duhovnicească a cotidianului mărunț în marele context al țăntelor înalte ale lui Dumnezeu.

Întrebarea referitoare la originea și ținta întregii lupte duhovnicești este tratată amănunțit. Numai cel care are realmente pe inimă instalarea domniei lui Dumnezeu, să citească această carte. (337 de pagini)

„Apostolisch Beten” („A se ruga apostolic”)

Comandă nr. 7b

Autorul ia sub lupă rugăciunile apostolului Pavel și ajunge la constatarea uluitoare: ele descoperă calea înspre dimensiunile „nucleare” de rugăciune. (234 de pagini)

„Educă cu viziune”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 8 RUM

Toate mi s-au mijlocit la școală, numai un singur lucru nu – vizunea pentru ce toate acestea! Chinurile care au rezultat din acest fapt păreau fără de sfârșit. Abia după ce am avut în mână certificatul meu de ucenicie, am înțeles pentru prima dată că toate eforturile nu au fost zadarnice. Întemeierea familiei, educația copiilor, o lucrare a vieții cu înălțimi și adâncimi nebănuite. Dar nici un preț nu va fi prea mare, nici o cale prea abruptă și nici o soartă prea grea, atunci când abordăm această lucrare a vieții cu ceea ce mi-a lipsit atâta vreme – cu viziune!

Cartea de față vrea să înlăture această lipsă, de aceea „Educă cu viziune!” (176 de pagini)

„Domnia împărătească”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 9 RUM

O probă de citire care a fost compilată din cărțile nr. 1-5. Împreună cu „Credincios sau crezând?”, ea este potrivită pentru cei nou intrați în cercul de cititori al lui Ivo Sasek; dar prin conținutul ei ea pătrunde în mod deosebit în detaliile necesităților actuale ale timpului nostru. Lumină în întuneric, orientare în vreme de dezorientare, temelii și ținte înalte ale credinței noastre – căi de ieșire practice din nevoile prezente și viitoare. (222 pagini)

„Cunoașterea lui Dumnezeu”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 15 RUM

Cunoașterea lui Dumnezeu nu constă în acumularea de cunoaștere despre Dumnezeu, ci prin atingerile cu Dumnezeu într-o unire crescândă în ființă cu El Însuși. Această carte ne explică din trei laturi calea și condițiile unirii cu Dumnezeu. Pentru tălmăcirea cortului întâlnirii pot fi găsite unele corelări complet noi. (232 de pagini)

„Domnul transformărilor”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 19 RUM

O adevărată autobiografie de Ivo Sasek care dovedește că lucrurile care sunt prea grele pentru oameni sunt foarte ușoare pentru *Domnul schimbărilor*. O carte captivantă cu caracter pronunțat evanghelistic. (Format 11x18 cm, 132 de pagini)

„Împărăția lui Dumnezeu între soba de gătit și coșul de rufe” (ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 22 RUM

(de Anni Sasek)

Într-adevăr s-a întâmplat tot mereu că autoarea a avut o atingere cu Dumnezeu exact la soba de gătit, în fața unei grămezi de rufe sau într-una din nenumăratele situații cotidiene cu cei zece copii ai ei. Deodată i s-au deschis corelări duhovnicești, ceva greu a devenit ușor sau predica i-a fost concretizată prin copiii ei.

Relatările experiențelor familiei vor să ajute mai departe fiecăruia care dorește ca Împărăția lui Dumnezeu să se înfățișeze nu numai în cuvinte, ci și în faptă și adevăr în cotidianul practic al familiei. (Format 11x18 cm, 156 de pagini)

„Die Erlösung des Leibes” („Mântuirea trupului”)

Comandă nr. 23

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în mine, (a) *chiar dacă ar fi murit*, va trăi. Și (b) oricine *trăiește*, și crede în mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan11.25-26)

Această carte readuce în conștiință făgăduințe nesocotite și realități de o calitate extraordinară. În ea înfrângerea morții trupești devine cea mai importantă datorie organică și așteptarea general răspândită a morții o epidemie amenințătoare, perfidă. – O lectură pentru toți care vor să trăiască ... (319 pagini)

„Anstatt- oder Christus”

(„Hristosul Înlocuitor sau Hristos”)

Comandă nr. 25

Hristosul Înlocuitor nu sosește abia, el este deja aici. Nici Împărăția lui Dumnezeu mult dorită nu sosește abia fiindcă ea este deja aici – dar noi nu o percepem!

Această carte arată că atât Hristosul Înlocuitor cât și Împărăția lui Dumnezeu cresc deja de aproape 2000 de ani în mijlocul nostru și că noi am ajuns aproape la starea de om matur. O provocare pentru fiecare cititor. (264 de pagini)

„Erschütterung” („Cutremurare”)

Comandă nr. 27

Această carte prezintă cauze – acțiuni – căi de ieșire din cutremurări.

„Hristos nu ne-a fost dat numai cu ținta de a ne conduce afară din toate cutremurările. Dar toate cutremurările ne sunt date cu ținta de a ne conduce înăuntru în Hristos.” (184 de pagini)

„Israel – Schatten oder Wirklichkeit?”

(„Israel – Umbră sau realitate?”)

Comandă nr. 30

„Voi (evrei și neamuri) nu ați venit la un munte care se putea atinge ... ci ați trecut (literalmente) la Muntele Sionului și la cetatea Dumnezeului Celui viu, Ierusalimul ceresc ...” (tradus din germană, nota trad.) (Evr.12.18+22)

Ceea ce înseamnă aceste locuri din Scriptură în consecința lor practică, o tratează această carte. Ea elaborează în mod temeinic într-o profunzime teologică importanța lui Israel în ordinea dumnezeiască în ceea ce privește Biserica și Împărăția lui Dumnezeu.

Concluzie: Nici fanatismul pentru Israel, nici teologia înlocuitoare (învățătura că noi neamurile ne aflăm în locul lui Israel) nu duce la țintă. (145 de pagini)

Broșuri

„Apostolische Gebete” („Rugăciuni apostolice”)

Comandă nr. 7a

Aceste texte de rugăciune au fost nou traduse din limba greacă de către Ivo Sasek. Ele formează baza pentru cartea „A se ruga apostolic”. (Format A6, 68 de pagini)

„Geistliche Satzbrüche” („Frânturi duhovnicești”)

Comandă nr. 10

Frânturile duhovnicești sunt realități ale Împărăției lui Dumnezeu rezumate pe scurt în „mărimea unei nuci”. Această broșură este o introducere în învățătura formulilor Împărăției lui Dumnezeu, care motivează și îndrumă în același timp spre colaborare la această carte de formule duhovnicești. Pentru că poporul lui Dumnezeu nu a avut încă niciodată ca astăzi o nevoie atât de insistentă de o concentrare și pregnanță în ce privește învățătura biblică. (60 de pagini)

„Die Waffenrüstung Gottes”

(„Armătura lui Dumnezeu”)

Comandă nr. 11

[Extras din cartea „Cutremurare”, comandă nr. 27]

Crispare proprie sau luptă duhovnicească? Armătura lui Dumnezeu nu este un lucru ci o persoană. (Format A6, 86 de pagini)

„Die festgesetzten Zeiten” („Timpurile stabilite”)

Comandă nr. 12

După cum în natură există timpuri stabilite, care oferă anumite posibilități (sau imposibilități) (de ex.: primăvara, vara, toamna și iarna, sau zilele de fecunditate la femeie, ș.a.m.d.), acestea există și în viața duhovnicească. Deci este necesar ca aceste răstimpuri (lb.gr. „kairos”) cu posibilitățile lor oferite a) să le recunoaștem und b) să le folosim în modul corespunzător. (Format A6, 83 de pagini)

„Manchmal ist weniger mehr”

(„Uneori mai puțin este mai mult”)

Comandă nr. 13

O colecție de repere duhovnicești din predicile și slujirea de învățătură în țară și străinătate ale lui Ivo Sasek. Un început ideal pentru a cunoaște gândirea, învățătura și lucrările autorului. (Format A6, 112 pagini)

„Credința lui Avraam”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 14 RUM

[Extras din cartea „Credincios sau crezând?”, comandă nr. 1 RUM]

Credința lui Avraam ne amintește de marea taină că o acceptare încrezătoare în Dumnezeu a tuturor situațiilor vieții poartă în sine mai multă putere de transformare decât respingerea lor prin puterea credinței sau prin manipulare. Această lucrare și-a atins ținta în noi atunci când nu mai facem noi istorie cu Dumnezeu, ci Dumnezeu poate face din nou istorie cu noi. (Format A6, 39 de pagini)

„Alegerea partenerului”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 21 RUM

[Extras din cartea „Educă cu viziune”, comandă nr. 8 RUM]

Alegerea partenerului aparține celor mai adânci taine ale acestei vieți pentru că, corespunzător Efeseni 5, ea este preumbră a tainei lui Hristos. Ea este de o importanță hotărâtoare pentru desăvârșirea în Hristos. În schimb dacă se observă mentalitatea de astăzi de a-și alege partenerul, s-ar putea spune că ea aparține lucrurilor celor mai neînsemnate ale omului. Studiul biblic de față vrea să readucă în conștiință că alegerea binecuvântată a partenerului este un lucru care vine respectiv trebuie să vină din mâna Domnului. (Format A6, 68 de pagini)

„Vollendet in Ihm” („Desăvârșit în El”)

Comandă nr. 24

[Conține extrase din cartea „Mântuirea trupului”, comandă nr. 23]

„Să nu potrivim Sfânta Scriptură cu experiența noastră, ci experiența noastră cu Sfânta Scriptură. De aceea studiază desăvârșirea ta în Hristos nu pe baza experienței tale ci pe baza Scripturii.” (Format A6, 152 de pagini)

„Marea învolburată”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 31 RUM

[Extras din cartea „Cutremurare”, comandă nr. 27]

„Eu sunt Domnul, și nu este altul. Eu, care formez lumina și creez întunericul, care aduc prosperitatea și creez nenorocirea: Eu, Domnul, fac *toate* aceste lucruri” (Isaia 45.6-7).

Cauze – Acțiuni – Căi de ieșire din cutremurările contemporane. (Format A6, 98 de pagini)

Tractate

„Un cuvânt profetic către adunările creștine”

(disponibil în limba română)

(de Ivo Sasek)

„Catastrofa de incendiu de la Kaprun”

(disponibil în limba română)

Potrivită pentru scopuri evanghelistice cât și pentru creștini.

(de Ivo Sasek)

„Și ei întreabă de ce ...”

(disponibil în limba română)

Zguduitor, lămuritor – cu privire la evenimentele vremii actuale.

„Das Gesetz der Blutschuld”

(„Legea vinei de sânge”)

Despre tema avort.

(de Ivo Sasek)

„Comoara lumii invizibile”

(disponibil în limba română)

(de Loisa Sasek, pe atunci 12 ani, evanghelistic)